

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν

Αἱ κατὰ τῶν δημοσίων ἔργων ιδιωτικαὶ ἐπιβουλαί.

Εἶναι καιρὸς νὰ γίνῃ λόγος δημοσίᾳ περὶ τινος τάσεως τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ἐκδηλουμένης πρὸ καιροῦ καὶ ἐπιβουλαίως ἐπιβλαβῆς εἰς τὰ παρ' ἡμῖν συντελούμενα δημοσία ἢ δημοτικὰ ἔργα, ἢ ἄλλα κατασκευάσματα δημοσίου χρησιμότητος. Ἐνοούμεν τὴν τάσιν τινῶν παρ' ἡμῖν τοῦ ν' ἀγωνίζωνται δι' ὅλων τῶν μέσων νὰ τρέψωσι τὰ περὶ τῶν ἀνωτέρω ἔργα εἰς ἀτομικὸν ὄφελος, πρὸς βλάβην τοῦ γενικοῦ συμφέροντος. Προκειμένου νὰ συντελεσθῇ παρ' ἡμῖν ἔργον τι κοινῆς ὠφελείας ἢ χρησιμότητος, ἐκείνοι οἵτινες πρόσκυνται αὐτῷ διὰ τινὰ λόγον, πάντα λίθον κινουσιν ὅπως τοῦτο κατασκευασθῇ κατὰ τρόπον ἐξυπηρετικὸν τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ ἀτομικοῦ συμφέροντος τῶν ἐπὶ βλάβῃ τοῦ γενικοῦ. Πρόκειται π.χ. νὰ σιδηρῶσιν ἡμεῖς ἐνωτικὸς τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ ἄλλης τινός, οἱ παρὰ τὴν σιδηρὰν γραμμὴν ἰδιοκτῆται, οἱ παρὰ τοὺς σταθμοὺς καὶ στάσεις παρῶντι πύρρειως ἐργάζονται, πῶς ἢ γραμμὴ νὰ παρακάμψῃ τὰ ἐκῦτων συμφέροντα, πῶς αἱ στάσεις καὶ οἱ σταθμοὶ νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς ἀποκλειστικὴν ἐξυπηρετήσιν τῶν κτημάτων αὐτῶν, ἀδιόφορον δὲ εἰάν ἢ γραμμὴ παρακάμπτουσα παραβιάζῃ ὅλους τοὺς ὁρους τῆς κατασκευῆς, ἀδιόφορον εἰάν οἱ σταθμοὶ καὶ αἱ στάσεις κακῶς τοποθετούμεναι, οὐδ' ὅμως ἐξυπηρετοῦσι τὰ συμφέροντα εἴτε χωρίων, εἴτε κοινοτήτων, εἴτε συνοικισμῶν πολυπληθεστέρων καὶ δικαιουμένων νὰ συμμετάσχωσι τῶν ἀγαθῶν τῆς ἀνετοῦ συγκοινωνίας. Ὁ διατρέχων τὴν ἀπὸ Πατρῶν εἰς Ἀθήνας σιδηρὰν ὁδὸν παρατηρεῖ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐγωιστικῆς ταύτης τάσεως τῶν ἰδιωτῶν ὅπταν τυγχάνωσιν ἰσχυροὶ ἐν ταῖς ἀπαιτήσεσι αὐτῶν. Ἡ σιδηρὰ γραμμὴ διὰ μόνον τὸν λόγον νὰ μὴ παραβλαφθῶσιν ἰδιωτικὰ κτήματα ἐλίσσεται ὀρεοειδῶς, μὴκύνεται ἀνευ ἀνάγκης, καθίσταται ἀνεπίδεκτος τυχῆς πορείας, ἐνισχυθὲν δὲ καὶ ἐπικίνδυνος ἀποβαίνει αὐτὴ διὰ τὸν ἴδιον λόγον. Οἱ πλείστοι ἀπ' ἑτέρου τῶν σταθμῶν καὶ τῶν στάσεων εἰσὶ κακῶς τοποθετημένοι διὰ νὰ ὑπηρετήσωσι τὰς ἀνάγκας ἀτόμων μεμονωμένων ἢ ἰσχυρῶν, ἐνῶ παρεωράθησαν τὰ συμφέροντα καὶ αἱ ἀνάγκαι παρακειμένων κοινοτήτων ἢ συνοικισμῶν, αἵτινες ἀπεκλείσθησαν οὕτω τῶν ἐπιβουλαίων τῆς σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας. Ἰδοῦθα σταθμὸς ἢ στάσις ἐδῶ, διὰ νὰ ἐξυπηρετηθῇ ἀνετώτερον τὸ κτήμα ἐκεῖνο, ἐνῶ ἐάν ἐτοπιθεῖτο ὀλίγον ἀπωτέρω, θὰ ἐξυπηρετητο ὁλόκληρος κοινότης, ἀναγκασμένη ἢ νὰ ὁδοιπορῇ μέχρι τοῦ σταθμοῦ ἢ τῆς στάσεως αἰρούσα ἐπ' ὤμων καὶ τὰ ἐκῦτης ὑπάρχοντα. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὁρους ἰδρύνονται κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ οἱ σταθμοὶ καὶ αἱ στάσεις τοῦ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργον σιδηροδρόμου. Αἱ αὗται ἐγωιστικαὶ ἰδέαι ὑπηγόρευσαν πρὸ τινῶν τὸν κάκιστον τοῦ ἡμετέρου λιμένος σχεδιασμὸν αὐτῶν τ' ἀποτελέσματα θὰ αἰσθαιθῶμεν μετὰ τὴν περάσειν τοῦ ἔργου, ἐάν τοῦτο περατωθῇ ποσῆ. Σήμερον

προκειμένου περὶ τῆς ἐπεκτάσεως ἐντὸς τῆς πόλεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τοῦ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργον σιδηροδρόμου, ἀτομικὰ συμφέροντα μάχονται καὶ ὑπὲρ αὐτῆς κατ' αὐτῆς. Προκειμένου ν' ἀνεγερθῇ ἐνταῦθα νέον τελωνιακὸν κτήμα ὑποδηλοῦνται πολλαχῶς τὰς εἰς ἰδιωτικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Τὸ σχέδιον τῆς ἡμετέρας πόλεως ὑπέστη παρεμφερῆς τεραιτώδεις χάριν ἰδιωτικῶν συμφερόντων, ἔλαβε δ' ἐπεκτάσει τραγελαφικῆς, ἵνα περιλάβῃ ἐντὸς αὐτοῦ ἄγρον καὶ σταφιδαμῆλου. Ἐν ἐνὶ λόγῳ πᾶν ἔργον παρ' ἡμῖν κοινῆς χρησιμότητος ἀποβαίνει πῶς ἀποκλειστικὸν ὄφελος ὀλίγων καὶ συνεισῶν ἢ ἵστα πληροῦ τῶν γενικῶν προορισμῶν του. Παρ' ἡμῖν ὁ μυθολογούμενος κλίβανος τοῦ Νεστραδίου Χότζα, θὰ ἐδύνατο νὰ χορηγηθῆ ὡς πρότυπον παντὸς κατασκευάσματος δημοσίου, κινουμένου καὶ τοποθετουμένου κατ' ἀρέσκειαν τῶν ἔχοντων συμφέρον ἐκ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης τοποθετήσεώς του, αἱ δ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀξιώσεις ἡμῶν φθάνουσι νὰ ζητήσωσι μετὰ τοῦ σατυρικοῦ ποιητοῦ, «λιμένα, ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὰ χωράφια τὰ σπαρμένα.»

Εἶναι περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι παρομοία τάσις, ἐπινοουμένη δι' ἐπιτυχῶν ἀπροσοκλήτων, ἀποβαίνει ἐπιζημία εἰς τὸ κοινὸν καὶ εἰς τὸν σκοπὸν ὃν προτίθενται τὰ διάφορα δημοσία ἢ κοινωτικὰ ἔργα καὶ ὅτι καιρὸς εἶναι νὰ καταπολεμηθῇ, διὰ τοῦ πνεύματος τοῦ κοινῶν συμφέροντος, προστατευομένου ἀρροδίως καὶ ἐπιβουλαίως. Οἱ διευθύνοντες παρ' ἡμῖν τὴν συντελεσὴν παρομοίων ἔργων πρῶτιστον ἔχουσι καθήκον ν' ἀντιτιθέται ἰσχυρῶς κατ' ἀξιώσεως τεινυοσῶν νὰ ματαιώσωσι τὰ ἐκῦτων ἀποτελέσματα, καὶ νὰ τρέψωσιν αὐτὰ ἀποκλειστικῶς εἰς ἀτομικὸν ὄφελος, πρὸς βλάβην τοῦ κοινῶν συμφέροντος. Οὐχ' ἦτον καὶ οἱ ἰδιῶται οἱ ἀξιοῦντες εἰς πᾶσαν δεδομένην εὐκαιρίαν νὰ ἐκμεταλλεῖσθαι τυχερὰ ὄφελῃ ἐκ τῆς κακῆς καὶ ἐλαττωματικῆς συντελέσεως τῶν διαφόρων ἔργων, ν' ἀρκεσθῶσιν εἰς τὰ γενικὰ ὄφελήματα, τὰ ἐγκείμενα εἰς πᾶν ἔργον κοινῆς χρησιμότητος, καλῶς συλλεθῆν καὶ κάλλιον ἐκτελεσθῆν, νὰ καταστῆλωσι δὲ τὰς ἐκῦτων τάσεις ἀκόσμου πλουτισμοῦ, ἐγκειμένου εἰς τὴν ἐλαττωματικὴν κατασκευὴν παντὸς δημοσίου κατασκευάσματος. Εἰς τὴν τάσιν ταύτην ἀνεπτυχθεῖσαν μεγάλως κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους, δὲν ὀφείλομεν μόνον τὴν κακὴν συντέλεσιν τῶν γενομένων παρ' ἡμῖν ἔργων, ἀλλὰ καὶ τὴν ματαιώσιν ἄλλων ἐπίσης ὀφελίμων διότι ἢ σύγκρουσι τῶν ἀντιμαχομένων ἀντιθέτων συμφερόντων ἐπέφερε τὴν ἀναβολὴν αὐτῶν καὶ τέλος τὴν ματαιώσιν των.

Δὲν ἀξιοῦμεν βεβαίως ἐκ τῶν ἰδιωτῶν τὴν ὑψίστην ἐκείνην ἀταπάρνησιν δι' ἣς θυσιάζεται τὸ ἀτομικὸν εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον, οὐδὲ τὴν δύναμιν νὰ ὑπομένωσιν ἀγογγύστως τὴν βλάβην τῶν συμφερόντων αὐτῶν, ὅπταν ταῦτα παραβλάπτωνται ἐκ τινος δημοσίου ἔργου, ὅσον χρησίμων καὶ ἂν ὑπολαμβάνεται τοῦτο. Ἀξιοῦμεν ἵνα μὴ δι' ἐνεργειῶν πλάγιων, δι' ἐνασπίσεως μέσων ἰδιωτῶν τρέπωνται τὰ παρ' ἡμῖν συντελούμενα ἔργα εἰς ἀτομικὸν ὄφελος πρὸς βλάβην τοῦ γενικοῦ ὅ

πῶς δὲ τύχη διὰ τινος ἔργου παρομοίας φύσεως καὶ προορισμοῦ νὰ παραβλάπτωνται κεκτημένα ἀτομικὰ δικαιώματα, οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ συμβουλεύων τὴν θυσίαν αὐτῶν χάριν κοινῆς ὠφελείας ζῶμεν ἐν κοινῶν συντεταγμένῃ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἀδικούμενοι, ἢ ἀδικῶς ζητούμενοι ἔχουσι πρόχειρον τὴν εἰς τὰ δικαστήρια προσφυγὴν καὶ τὴν δι' αὐτῶν ἐπανόρθωσιν τῆς ἀδικίας. Τοιαύτην ἀξίειαν πολίταις εὐχαρίστως παρατηροῦμεν παρ' ἰδιοκτητῶν τῶν οἴτινες φρονέουσιν, ὅτι διὰ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μελετωμένου νέου τελωνιακοῦ καταστήματος παραβλάπτωνται πολυτίμοι ἰδιοκτησίαι καὶ παραβιάζονται κεκτημένα αὐτῶν δικαιώματα οἱ ἰδιοκτῆται οὗτοι δὲν προσέφυγον εἰς τὰ μέσα αἵτινα ἠδύνατο νὰ διαθέσωσι πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ζημίας των, αἵτινα ἠδύνατο νὰ ματαιώσωσι χρησιμώτατον τῆ πόλεως καὶ τῆ ἐμπορῆς αὐτῆς ἔργον καὶ δι' ἰδιωτῶν ἐνεργειῶν κατορθώσωσιν εἴτε νὰ κολοβωθῇ, εἴτε κακῶς νὰ τοποθετηθῇ ἴδρυμα κοινῆς χρησιμότητος καὶ ὠφελείας ἀφίνουσι τοὺς ἀμοδίους νὰ σχεδιάσωσι καὶ ἐκτελέσωσιν αὐτὸ κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀναγκῶν ἃς προώρισται νὰ θεραπεύσῃ, καὶ ἐν ᾧ τόπῳ ὁ προορισμὸς τοῦ ὑποδεικνύει ἂν δὲ προκύψῃ ἐκ τῆς τοιαύτης κατασκευῆς τοῦ ἔργου παραβλάπτωνται κεκτημένα αὐτῶν δικαιώματα, θὰ ἐπιδιώξωσι τὴν ἀνόρθωσιν των διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἥτις εἶναι ἀνοικτὴ παντὶ ἀδικουμένῳ.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα, διὰ νὰ καταδειχθῇ ὅλον τὸ ἐπιζημιῶν τῆς τάσεως ἥτις ἐκδηλοῦται ἀπὸ τινος παρ' ἡμῖν, τοῦ νὰ τρέπωνται δηλαδὴ τὰ δημοσία ἔργα εἰς ἀτομικὸν ὄφελος ὀλίγων, πρὸς βλάβην τοῦ γενικοῦ συμφέροντος καὶ πάσῃ συναγωνισμῶς ὀλιθῶν διὰ τὴν δημοσίαν ὠφελίαν ἢ ἐπιδιώκουσι τὰ ἔργα ἐκεῖνα. Διὰ τῶν ἐκτεθέντων πρέπει νὰ πεισθῶσι πρῶσι καὶ οἱ ἐκάστοτε ἔχοντες τὴν διεύθυνσιν τῶν παρ' ἡμῖν συντελουμένων ἔργων, ὅτι ἰσχυρῶς πρέπει ν' ἀντιτιθέται εἰς ἰδιοτελεῖς ἀξιώσεις ἀτόμων ἐπιβουλαίων νὰ ἐκμεταλλεῖσθαι τυχερὰ ὄφελῃ ἐκ τῆς καταστροφῆς κατασκευασμάτων κοινῆς ὠφελείας καὶ χρησιμότητος. Τέλος δι' ὅσων ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν σκοπὸν πρῶτισθῆμεθ νὰ θέσωμεν μετὰ τῶν συναγωνιζομένων ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων μερίδων, τὴν ἐκφρασίν τοῦ ὑγιῶς φρονήματος τοῦ τόπου καὶ νὰ καταστήσωμεν αὐτὸ ἀγρυπνότερον εἰς τὴν περιφρουρήσιν τῶν κοινῶν συμφερόντων, καταπροδιδόμενων ὑπὸ ἰδιοτελῶν προθέσεων. Εὐτυχεῖς θέλομεν λογισθῆν ἐάν τὰ ἐκτεθέντα ἐπαναφέρωσιν εἰς ὀρθωτέρας ἀξίεις τοὺς ἐπιβουλαίους τὴν χρησιμότητα τῶν δημοσίων ἔργων καὶ τοὺς διευθύνοντας αὐτὰ εἰς πληρεστέραν ἐπίγνωσιν τῶν καθήκοντων των.

Φιλανθρωπία.

Ὅσα ἐξεθέσαμεν ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ καὶ εἰς τὸ προηγούμενον αὐτῆς φύλλον, ἐκτραγωδοῦντες τὰ δεινὰ αἵτινα ὑφίσταται ἢ παρ' ἡμῖν ἄπορος τάξις τοῦ λαοῦ μαστιζομένη ἀπηνῶς ὑπὸ τῆς πείνης καὶ τῆς ἐπιδημίας τῆς εὐλογίας, συνεκίνησαν

βαθείας τους παρ' ημίν φιλανθρωπούς και της συγκινησώς των ταύτης έχομεν αναμνήλογον απόδειξιν την απόφασίν των του να συστήσωσιν ανεπίσημον επιτροπήν, ήτις συλλέγουσα έξάνους παρὰ του ένταύθα κοινού, διαθέσθαι αυτούς αποκλειστικώς εις τας εκ της επίδημιας της εύλογίας τλαιπωρουμένης απόρους οίκογενείας των ημετέρων συμπολιτών. Βασιστήθη ένθεν επιτροπήα πολυμελής εξ αξιοτίμων ίατρών και έντιμων εμπόρων ήτις από της παρελθούσης Δευτέρας περιορχομένη τά καταστήματα της πόλεως και τας οίκιας συλλέγει εκ των δυναμένων να προσφέρωσι χρηματικά βοηθήματα, ύπέρ των δεινοπαουσών εκ της έπαράτου νόσου απόρου και έγκαταλειμμένων οίκογενειών. Τό τελικόν αποτέλεσμα της φιλανθρωπικης ταύτης ενεργείας δεν είναι είστί γνωστόν, άλλ' εκ του συλλεχθέντος μέχρι τούδε ποσού και εκ της άριστης ύποδοχής ής τυγχάνει ή επιτροπή αυτη παρὰ τω κοινώ, δυνάμεθα να προεικάζωμεν άσφαλώς, ότι ή συγκομιδή της φιλανθρωπικης ταύτης ενεργείας έσται πλουσία, άνάλογος προς την πανθρολογουμένην φιλανθρωπίαν της ημετέρας πόλεως και προς τό μέγεθος της συμφορας ήτις βαρύνει επί τοις όμοίσις ήμών. Καίρομεν ότι ή πόλις ήμών δεν διεψευσε και εις την προκειμένην περιστασιν την επί εύγονεία αισθημάτων φήμην της και ότι και ήμεις, έν τω κύκλω της ενεργείας ήμών, συνετελέσαμεν εις την άρύνησιν των αισθημάτων της έκείνου.

Τό κοινόν της ημετέρας πόλεως δεν έχει ανάγκην παρερμήσεως εις επιτέλειαν των επί του προκειμένου επιβαλλομένων αυτη καθηκόντων, ουδέ ύπομνήσεως της άλληλεγγύης ήτις δέον να ύφίσταται, έν ποπολιτισμέναις χώραις, μεταξύ των άπόρων και εύπόρων τάξεων, έν ημέραις μάλιστα ύψίστων δοκιμασιών και στερήσεων. Ουχ' ήττον καθήκον ήμών ήγοούμεθα και αυθις να επαναλάβωμεν, ότι ή εκ της νόσου εύλογίας βαρύνουσα επί την άπορον ένταύθα τάξιν συμφορά είναι αξιοθάκτου, ότι εις ανακούφισιν της επώδυνου θέσεως εις ήν περιήλθεν δέον να συνετελέσωμεν άπαντες κατὰ τό μέτρον της δυνάμεώς του έκαστος.

Τό έργον τούτο δεν επιβάλλεται αποκλειστικώς εις τους πλουσίους, ουδέ μόνον εις την συνήθως συνισσέφουσαν προς τοιούτους σκοπούς τάξιν, διότι όλοι καθήκον έχομεν να ανακουφίσωμεν τοις όμοίσις μας και όλοι δυνάμεθα να συνισσέφωμεν κατ' ή μικρότης της εισφορας δεν είναι έντροπή, έντροπή είναι ή προς τους δεινοπαουσούς όμοίους μας άνάλγησία.

Παρατηρήθη ότι ένταύθα βασίς πρόκειται περι συλλογής έράνων προς φιλανθρωπικόν τινα σκοπόν, μία μόνη τάξις εισφέρει και αυτη είναι ή έμπορική, αι άλλαι τάξεις της πόλεως έν τοις καταλόγοις των εισφορών παρίσταται συνήθως έν καταπραγματοική μειψηφία. Τούτο δεν πρέπει να συμβή επί του προκειμένου και διότι δεν πρέπει να καθυστερήσωσιν εις την επιτέλειαν του καθήκοντος αι άλλαι τάξεις και διότι ουχι αι μεγάλαι κατ' ιδίαν εισφοραί, άλλ' ή γενικότες αυτών προσδίδει την ήθικην αξίαν εις την εκδήλωσιν της δημοσίας φιλανθρωπίας. Δεν είναι νομιζομεν ουτε ανάγκη να αναμείνη τις την επιτροπήαν να καταθέσθαι τον όβολόν του, δύναται να άποστείλη αυτόν εις τόν ταμίαν της κ. Δ. Σαλατιέραν, ή εις άλλον εκ των μελών αυτης. Τούτων ό μισθός έσται μείζων. Έν τη προθυμία του ένταύθα κοινού εις την ένασκήσιν της φιλανθρωπίας διαβλέπομεν και έσέραν αυτου άρετήν, την μακροθυμίαν του δηλονότι προς έκείνους οίτινες περιεβλήθησαν με τιμάς και αξιώματα να προνοήσι περι των άναούτων συμπολιτών, πάντοτε μέν, μάλιστα δε κατά τας δοκιμασίας αυτών, και έν τούτοις έγκαταλείπουσιν αυτούς εις τας στερήσεις και την άπόγνωσιν. Ο τόπος έχει δημοτικην άρχην εις ήν συνισσέφεται, δια των φόρων, πολλά και προς άλλα μέν, άλλά και προς ένασκήσιν της φιλανθρωπίας. Ο τόπος έν τη μακροθυμία αυτου δεν έρωτά τί γί-

νεται τό εκυτου χρημα, ουδέ διατί ή δημοτικη άρχη μήτε έπαρκεί εις τας επαιγουσας χρείας των δημοτών, μήτε φρονιζει κατά τινα τρόπον περι αυτών άποθνησκόντων ως σκύλων. Έάν σήμερα ή δημοτικη άρχη δεν έπαρκεί εις επιτέλειαν των καθηκόντων αυτης δσον άφορᾷ την κοινήν φιλανθρωπίαν, έάν πρό καιρου δι' ιδιαιτέρων εισφορών των ιδιωτών, θα ζητηθώσιν αυριον παρὰ των ιδιωτών χρήματα δια να συντηρήσωμεν την αστυνομίαν, έσως δε και την δημοτικην άμαξαν και οι ιδιώται θα τα παρέξωσι, τόσον είναι μακρόθυμοι προς τους έκυτων άρχοντας.

Εισφοραί

ύπέρ των εύλογιώντων άπόρων.

Δελτίον α.

- Είσοφ και Σα. δρ. 300, Φίλις και Σα. 300, Διάλιος και Ψηφίπουλος 300, υίοι Γ. Τριάντη 200, Α. Κόλλας 200, άδελφοι Φραγκόπουλοι 200, Γ. Νιανιάρας 150, Στ. Γεωργακόπουλος και Παναγόπουλος 150, Ήλεόθεροι Τέκτονες Πατρών 138, άδελφοι Κρεμίδα 100, Δ. Η. Σαλιαφείρας και Σα. 100, Γ. Κόγκος 100, Γ. Πάνος και Σα. 100, Δ. Άγγελόπουλος και Σα. 100, Ι. Χαραλάμπης 100, Μ. Ι. Μαραθέα 100, Πέτας και Δάρας 100, Κ. Λάπτας 100, Α. Τζίνης 100, Β. Πετραλιάς και Σα. 100, Βρ. Σπυρόπουλος 100, Γ. Σωτηριάδης 100, Ιω. Μαμαλάκης 75, Κ. και Π. Πράτζικας 75, Α. Κρεμίδης 75, Γ. Χ. Δρακόπουλος 75, Α. Παπάς και Σα. 60, Θ. Ζαζής 50, Χ. Κρητικός 50, Θθ. Βαχατιώρης 50, Γ. Κυπαρίσιος 50, Γ. Διαμαντόπουλος 50, άδελφοι Ανδρούσου 50, Π. Λογιωτατόπουλος 50, Σ. Χαραλάμπης 50, Αρ. Κοντογούρης 50, Σ. και Γ. Τζίνης 50, Μαρία Γ. Κόγκου 50, Παρρὸς Ίατρὸς 50, Μαρίκα Α. Μαραθέα 50, Φ. Κούρτης 50, Α. Θωμόπουλος 30, Δ. Σχιζας 25, Σ. Αντωνόπουλος 25, Άσπας, Μ. Χαϊρέτη 25, Δ. Παναγούλης 25, Α. Πατζης 25, Γ. Α. Σπηλιάδης 25, Μ. Σ. Πράτζικος 25, Άνδρ. Ρούφος 25, Π. Αντωνόπουλος 25, Δ. Νεζερίτης 25, Χρ. Χρυσόπουλος 25, Γ. Σαρσέντης 25, άδελφ. Καραββά 25, Γουναράκης και Καββαδίας 25, Α. Βαριζαφόλης 25, Κ. Φιλόπουλος 25, Χ. Γεωργίου 25, Δ. Κατζαράκης 25, Π. Κοϊδάς 25, Γ. Χρυσικόπουλος 25, Ιω. Βασιόπουλος 25, Χ. Γερανόπουλος 25, Μαρία Γ. Δουζίνα 25, Σ. Πετζάλης 25, Αθ. Αθανασόπουλος 25, Δάϊονς και Μάρσελ 25, Ρ. Μακρυγιάννης 25, Α. Μπαρμπαρέσος 25, άδελφοι Μουστακή 25, άνώνυμος 20, Παπαζαχαρίας και Πτεριώτης 15, Α. Σκαμπένης 15, Κ. Γ. Ματιθός 15, Σ. Μιχαλακόπουλος 15, Π. Ίνγκετ 15, Β. Σκαρλάτος 12, Κ. Παπασταθόπουλος 10, Γ. Βουδλεψ και Σα 10, άνώνυμος 10, Κ. Αντωνάκης 10, Ραζής 10, Γ. Α. Δουζίνας 10, Γ. Σακελλαρόπουλος 10, άδελφοι Καραγουλιάμοι 10, Κ. Σταθούλιας 10, Γ. Αρακόπουλος 10, Δ. Διαμαντόπουλος 10, άδελφοι Γαλάνη 10, άδελφοι Σπανόπουλοι 10, Ηρ. Νικολαΐδης 10, Βλ. Κοραββάς 10, Δ. Παπασημάκης 10, Μ. Ζούλας 10, Π. Διγενόπουλος 10, Τούντα Ίνγκετ 10, Δ. Φιλίππου 10, Α. Κωντανδρίπουλος 10, Ν. Λυριντζής 10, Κ. Μπραρής 10, Γ. Α. Δουζίνας 10, Ι. Βισβίκης 9, Α. Χρυσάνθης 5, Α. Τάσος 5, άνώνυμος 5, Π. Βασιλακόπουλος 5, Γ. Σχιζας 5, άνώνυμος 5, Ι. Σπυρόπουλος 4, Α. Γκολφινόπουλος 2, άνώνυμος 2. Τό όλον δρ. 5.447.

Λιμενικαί

Είς νέαν φάσιν εισήλθε κατ' αυτάς τό περιλάλητον λιμενικόν ζήτημα. Ός γνωστόν ή λιμενική επιτροπή παρήγγειλεν επίσημως τόν έργολάβον να διακόψη την κατασκευήν του έργου, άτε συμ-

πληρωθέντων παρ' αυτου των δι' ειδικών συμβάσεων συμφωνηθέντων δοκιμαστικῶν και έξασφαλιστικῶν έργων. Τη 14 δθεν τρέχοντος μηνός ή κατασκευή των έργων διεκόπη, άπελθούσαν δι' οι λιμενικοί υπάλληλοι, απέλυσε δι' έπίσης και ό έργολάβος μέγα μέρος του προσωπικού της έργολαβίας. Ούτω τό πολυθύλλητον ζήτημα ήχθη εις τό κρισιμώτερον σημείον της άνελίξεώς του, ή δε λιμενική επιτροπή και ό έργολάβος περιέστησαν εις τό δίλημμα ή να άποπειραθώσι συμβιβασμόν της μεταξύ αυτών ύφισταμένης άμφοσθητήσεως, ή να λάβωσι την προς τά δικαστήρια άγούσαν.

Ός είναι γνωστόν άπόπειρά τις προς συμβιβασμόν έγέμετο πρό τινος, δεν κατέληξε δε εις όριστικόν αποτέλεσμα, διότι οι έκάτερωθεν προταθέντες όροι αυτου άφίσταντο απ' άλλήλων ουκ' όλίγον. Την ιδέαν του συμβιβασμού ό τόπος ου μόνον δεν απέκρουσεν άλλ' εύχαριστως απέδέχθη διότι έντούτω μόνωεύρισσε της συμφερωτέρας λύσιν της άδιεξόδου και άτελευτήτου άμφοσθητήσεως ή ένταύθα κοινή συνείδησις εκ πολλών είχε πεισθεί ότι ή έργολαβία είτε εκ κακής εκτιμήσεως του έργου, είτε εξ άπροόπτων ιδιοτήτων του πυθμένου, ύφίστατο σημαντικὰς ζημίας, άπέστεργε δε την καταστροφήν ενός ατόμου ή εταιρίας, προς άδικον όφελος του λιμενικού ταμείου, είχε πεισθεί προσέτι ή κοινή συνείδησις ότι μόνον δια της ύφισταμένης έργολαβίας τό έργον έδύνατο να ήχθη εις πέρας ταχέως, προς δε όκόμη ήτο πεπεισμένη ότι πάσα βιαία διακοπή του έργου θα έδυσχαλίησεν την επανάληψιν αυτου και επί μακρόν ήθελε δημιουργήσει νέαν άσεβαστήτητα εις τά λιμενικά ήμών πράγματα, λίαν δι' επικυλίαν εις τά συμφέροντα του τόπου, δια τους λόγους τούτους και εκ της επιθυμίας να έδῃ τό κοινόν τετελεσμένον τό έργον, εξ ου ήρτήθησαν τόσαι προσδοκίαι καλλήτερου έμπορικου μέλλοντος της πόλεως, ύπεδείκνυε δι' όλων των μέσων τόν συμβιβασμόν και εύχαριστως είδε την προς επίτευξιν αυτου προσπάθειαν.

Ό είπομεν άνωτέρω ή πρώτη προς συμβιβασμόν άπόπειρα απέτυχεν, διότι ή έργολαβία έθελώρησεν ανεπερκέστατον τό προς άντιμετώπιση των ζημιών αυτης προσφερόμενον, κατὰ προσθήκην εις τό τίμημα της, άποκοπής χρηματικών ποσόν, παρὰ της λιμενικής επιτροπής εκ της άποτυχίας δε ταύτης επήλθεν ή τελευταία διακοπή του έργου.

Η διακοπή αυτη λυπεί πάντας και τους κατά της Έργολαβίας διατεθειμένους και τους εύνοϊκῶς προς αυτην διακειμένους, διότι συνεπάγεται, βραδύτητα περι την συντέλειαν του έργου, ζημία δια τό λιμενικόν ταμείον και νέας άμφοσθητικές άτελευτητήτους. Έν τούτω όμως τό μεταξύ ό τόπος δεν δύναται να χρησιμοποιήσῃ ύπέρ των συμφερόντων του ημιτελές έργον δι' έδαπάνησεν εκατομμύρια, θα έξακολούθησῃ βαρέως φορολογούμενος εις μάτην προς βλάβην του έμπορίου του και άπειραι θα προκύψωσιν άφορμαί διαφθορας χαρακτήρων και δυσφημίας προσώπων, ήτις δεν είναι ή έλαχίστη επί του προκειμένου ζημία.

Τό, εφ' ημίν έν συναισθήσει όλων των περιστάσεων του ημετέρου λιμενικου έργου και των κινδύνων εις ους ύπόκεινται τά σχετικά του τόπου συμφέροντα, ήθέλωμεν συμβουλεύσει νέαν άπόπειραν συμβιβασμού και προς επιτυχίαν αυτου νέας συγκαταβάσεις έκάτερωθεν, παρὰ το δηλονότι της λιμενικής επιτροπής και της έργολαβίας και τούτο διότι δεινά προικωνιζόμεθα περι της τύχης του λιμενικου έργου, έν ή περιπτώσει τό περί αυτου άκανθώδες ζήτημα περιπλακῃ εις νέας περιπλοκάς τας δικαστικὰς, ή γίνῃ ανάγκη νέων διαπραγματεύσεων προς άλλην έργολαβίαν, ή παρηλατηθ' άκόμη επί τινα χρόνον όλεθρία έκκρημότης διαθρόπτουσα ιδιοτελείς ή ενόχους τάσεις παρ' ημίν. Πολλαι έκαιοντάδες χιλιάδων δραχ-

διδόμενοι, κατά την γνώμην ημών, τῆς ἐργολαβίας, κατά προσθήκην εἰς τὸ τίμημα τῆς ἀποκοπῆς, θὰ ἴη πάντοτε μικρότερα ὑλικὰ καὶ ἠθικὰ ζητήματα πρὸς ἀνεπιθύμητον τῆς πόλεως ἐκ τῆς βραδύτητος τῆς συντελέσεως τοῦ ἔργου, ἐκ τῆς ἀσκότου φορολογίας τοῦ κοινοῦ, ἐκ τοῦ ἀνεκμεταλλεύτου τοῦ ἡμιτελοῦς ἔργου, ἐκ τῆς χειροτέρας διαχειρίσεως τοῦ λιμενικοῦ ταμείου, ἐκ τῶν ἐπιβουλῶν τοῦ κομματισμοῦ, ἐκ τῶν ἐκλογικῶν περιπέσεων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐκ τῆς περὶ πάντων τέλος ἀμφιβολίας. Ἐν τῇ ἀνελλείῃ τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος ἀπεδείχθη ὅτι ἡ πόλις δὲν ἔχει διαχειριστικὴν ἰκανότητα, οὐδ' οὐδεμίαν τῶν ἰδιοτήτων ἐκείνων αἰτίνας ὑποτίθενται ὡς πράχουσαι ἐν ἀκμῇ εἰς ἐπιχειρήματα παρομοίας φύσεως, δι' ἃ δὲν δύναται τις ἢ νὰ συμβουλευσῇ πᾶν ὅ,τι ταῦτα εἰς ταχεῖαν περαίωσιν τοῦ ἔργου καὶ ἄρξιν πάσης διευθύνσεως ἀπ' ἀδεξιῶν χειρῶν. Ἐὰν οὖν ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ ἦν εἰς ἑκατομύριον εἰς τὸν ἐργολάβον καὶ ἄς ἀπαλλάξῃ τὸν τόπον μίαν ἔθραν προτιθέρα, ἐξ ἀσκότου καὶ ἀλεθρίως φορολογίας, ἐκ τῆς ἀμφιβολίας περὶ περαιώσεως ἔργου δι' ἃ ἰδαπανήθη μέγα χρηματικὸν ποσόν, ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν μηχανικῶν, ἐκ τῶν δημοβουλευμάτων, ἐκ τῶν γνωμοδοτήσεων τῶν νομικῶν, ἐκ τῶν ἐκλογικῶν περιπέσεων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐκ τῶν παραπόνων τοῦ ἐργολάβου, ἐξ ἀμφισβητήσεων ἀτελεσιμάτων, ἐκ ζήτησιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας, ἐκ τῆς χρεώσεως τέλος τοῦ κόσμου ἧς ἐγενομέθα τόσον ἀξιοί. Τὸ κέρδος ἔσεται μέγα καὶ ἀνυπολόγιστον.

Ὁ τόπος, εἰάν δὲν ἀπόλεσε τὴν σοβαρότητάν του, πρέπει νὰ προτιμῆται τῶν χειρίστον συμβεβημένων πρὸς τὸν ἐργολάβον καὶ τὴν ἐξοκλουστικὴν τοῦ ἔργου ἀνεπιθύμητον περιπέσεων, οἷον ἀποδόξει ἄλλας λύσεις ἀπώτεραι. Οἱ ἔχοντες τὴν γνώμην ταύτην εἴτε ἐν τῇ λιμενικῇ ἐπιτροπῇ, εἴτε ἐν τῷ ἐμπορίῳ, εἴτε ἐν ἰδιαιτέροις κύκλοις οὐρεῖται νὰ τὴν ἐκφράσωσιν ἀπροκαλύπτως, περιφρονούντας τοῦς καλλιεργηθέντας ψευδῆ δημοτικότητας διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν ἄγων γνώμων καὶ τὰ θέλη τῆς συμφορῆς αὐτῶν εἶναι ἔτοιμα γὰρ ἐξάλλωσι κατά παντός ἐναντιοφρονούντος.

Εἰς τὴν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν ὑπεβλήθη ἐπ' ἐσχάτων μακροῦ ὑπόμνημα ἑξ ἀρχιμηχανικοῦ τῆς Γαλλικῆς Ἀποστολῆς κ. Κελλενέκ, δι' οὗ ὑποδεικνύεται νέος τρόπος συμβεβηστικῆς λύσεως τῆς μεταξὺ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐργολαβίας ὑφισταμένη ἀμφισβητήσεως. Κατὰ τὸ ὑπόμνημα τοῦτο τὸ ἐπιτελούμενον σχέδιον τοῦ λιμένος δεῖν νὰ ὑποσῆται τὰς ἐξῆς μεταρρυθμίσεις:

- α.) Ἐντὶ τοῦ κυματοθραύστου μήκους 800 μέτρων νὰ κατασκευασθῇ τοιοῦτος 910 μ. μήκους, ὅστις θὰ ἐξικνεῖται πρὸς βορρᾶν 280 μ. πέραν τοῦ μώλου τοῦ ἁγίου Νικολάου.
- β.) Νὰ προσεκταθῇ κατὰ 40 μέτρα ὁ μῶλος Καλαβρύτων.
- γ.) Νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἐσκαφὴ τοῦ λιμένος εἰς 7 μ. βάθος ἀντὶ 6 μέτρων.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Ἀρχιμηχανικοῦ ὁ λιμὴν δεῖν νὰ ἐπιτεληθῇ οὐχὶ πρὸς μεσημβρίαν, ἀλλὰ πρὸς βορρᾶν, διότι τὸ ἡμῖσι τῆς πόλεως κείμενον πρὸς βορρᾶν τοῦ μώλου ἁγίου Νικολάου, δὲν ἐπωφελεῖται ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος. Ὁ κυματοθραύστης οὗτος κατὰ τὸ σχέδιον Πασχάλ ἐξικνεῖται μέχρις ἀποστάσεως 100 μ. πρὸς βορρᾶν πέραν τοῦ μώλου τοῦ ἁγίου Νικολάου μολὶς προφυλάττει τὰ πρὸς τὸ μέρος ταῦτο ὑπάρχοντα καὶ καθόλου μέλλοντα νὰ κατασκευασθῶσι κρηπίδωματα. Ἡ δὲ ἀπαιτούμενη δαπάνη πρὸς ἐπιτέλειον τοῦ ἀποτελέσματος τοῦτου καὶ νῦν κατασκευῆν δευτέρου λιμένος πρὸς βορρᾶν θὰ ἴη σχετικῶς μικρὰ, διότι θὰ ἴη νὰ προσεκταθῇ ὁ κυματοθραύστης κατὰ 130 μ. εἰς μέσον βάθος 14,50. Εἰς τοῦτο δ' ἀποβλέπει ἡ περὶ ἧς ἀνωτέρω μεταρρυθμίσεις.

Κατὰ τὸν κ. Ἀρχιμηχανικόν ἡ προτεινομένη

μεταρρυθμίσις τοῦ σχεδίου θὰ διευκολύνῃ τὴν ἐπιτέλειον τοῦ πρὸς τὸν ἐργολάβον συμβιβασμοῦ, διότι ἀπ' ἐνός μὲν αὐτός δύναται νὰ δεχθῇ μικροτέρους τιμὰς μονάδος διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν νέων ἔργων, ἀπ' οὗ τὸ σύνολον τοῦ ἔργου ἀξάνει, ἀπ' ἐτέρου δὲ ἡ κοινὴ γνώμη τῶν Πατρῶν, ἧτις εἶναι φυσικῶς ὀλίγον διατεθειμένη νὰ συγκατανεύσῃ εἰς θυσίας αἰτίνας δὲν ἀντισταθμίζονται δι' οὐδενός κέρδους πιθανῶς θὰ δεχθῇ συνδυασμὸν ἐξ οὗ δύναται νὰ ὠφελῆθῃ ἐπαίσθητῶς καὶ ἡ πόλις καὶ ὁ λιμὴν.

Ἐξετάζων κατόπιν ὁ κ. Ἀρχιμηχανικὸς τὴν ἀμοιβαιάν θέσιν τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐργολάβου εὕρισκε τὰ σημεῖα τῆς συνενοήσεώς των ὡς ἀκολούθως.

Διὰ τὴν κατασκευὴν κυματοθραύστου 800 μ. ἄνευ ἐπεκτάσεως τοῦ μώλου Καλαβρύτων καὶ ἀνεπιτέλειον τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς προτείνει δρ. 1.898.000, ἡ ἐργολαβία ζῆτει 3.140.000, ὅθεν ἡ διαφορά εἶναι 1.242.000. Προτείνει λοιπὸν νὰ δοθῇ εἰς τὴν ἐργολαβίαν τὸ ὑπ' αὐτῆς ζητούμενον ποσὸν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θέλει ἐκτελέσει τὰ ἀνωτέρω ὑποδεικνυόμενα ἔργα, ἧτοι ὅτι θὰ κατασκευασθῇ κυματοθραύστης μήκους 910 μ. ἀντὶ 800 μ., ὅτι θὰ ἐκτελεσθῇ τὰς ἐσκαφὰς εἰς βάθος 7 ἀντὶ 6, ὅτι θὰ προσεκταθῇ κατὰ 40 μ. τὸν μῶλον Καλαβρύτων καὶ ὅτι θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἐκτελέσῃ τὰ κρηπίδωματα.

Ἐν γνωρίζοντες τί θέλει ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ὑποδείξεων τοῦ κ. Ἀρχιμηχανικοῦ ἡ ἡμετέρα λιμενικὴ ἐπιτροπὴ ἢ ἡ ἐργολαβία ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ νέα μεταρρυθμίσις τοῦ σχεδίου φαίνεται ὅτι βελτίωσι τὸ λιμενικὸν ἔργον καὶ καθιστᾷ αὐτὸ ὠφέλιμον πρὸς ὅλην τὴν πόλιν, εἰάν δὲ συντελῇ καὶ εἰς τὴν συμβεβηστικὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς ἀξίζει νὰ ἐφελεχθῇ τὴν κοινὴν προσοχὴν καὶ νὰ συζητηθῇ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Εἰς προηγούμενον φύλλον τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐνταῦθα Ἐφετερίου, ἐγράφησαν τινὰ περὶ τοῦ δικαστηρίου τοῦτου, ἄτινα μ' ὅλον ὅτι εἶχον τύπον ἀπλῆς παρομοίας πρὸς ἐνημερότητα τῶν ἐργασιῶν του, ἠδύνατο ἴσως νὰ ἐκληρωθῆσι καὶ ὡς ἔμμεσος μορφή ἐπὶ τάς ῥαστώνη. Τοῦτο δὲν εἶναι τὸ παράπαν ἀληθές οὐδ' ἐνέκειτο τοιαύτη τις ἰδέα ἐν τῇ διανοίᾳ ἡμῶν, διότι καὶ πρὸς τοῦς ἀπαιτούμενας τὸ δικαστήριον ἐκεῖνο δικαστὰς ἔχομεν πολλὴν ἐκτίμησιν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας των, κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος, κείνται ὑπὸ τὰς ὀψεις παντός θέλοντος νὰ συγκρίνῃ αὐτὰ πρὸς τὰ ἀποτελέσματα ἄλλων προηγούμενων ἐτῶν καὶ νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τῆς φιλοτιμίου ἐργασίας των. Τὸ Ἐφετερίον Πατρῶν ἐξέδοτο κατὰ τὴν τελευταίαν ὁκταετηρίαν πολιτικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἀποφάσεις ὡς ἐξῆς:

Ἐν εἴτει	1880	935	ἀποφάσεις.
»	1881	851	»
»	1882	713	»
»	1883	783	»
»	1884	788	»
»	1885	440	»
»	1886	336	»
»	1887	956	»

Ἐν ἐμφανίζεται ἐκ τοῦ ἄνω συνοπτικοῦ πίνακος τὸ ἡμέτερον Ἐφετερίον, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀξιότιμου κ. Α. Μητσοπούλου Προέδρου καὶ τῆς συνεργασίας τῶν ἄλλων φιλοτίμων συναδέλφων του, ἐξέδοτο κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἀποφάσεις πλειοσύντας κατ' ἀριθμὸν τῶν ἐπὶ τὰς ἀμέσως προηγούμενων ἐτῶν καὶ τοῦτο μ' ὅλον ὅτι κατὰ τὴν πρώτην τριμηναίαν καθυστέρησιν δύο ἐφέτα, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐξαμηνίαν ἢ ὄντως τοῦ προσωπικοῦ

ἦτο ἐλαττωμένη κατὰ δύο δικαστὰς, διότι δὲν ἀντεκατεστάθησαν ἐγκαίρως, ὁ μετατεθείς κ. Γκέκας καὶ ὁ ἀποθανὼν μακαρίτης Μαρκόπουλος. Μετὰ τὴν ἐπεξήγησιν ταύτην ἡ κατέστησεν ἀναγκαίαν ἡ ὑπόνοια μὴ τὰ παρ' ἡμῶν γραφέντα ἡδίκησαν τινὰ, ἐκφράζομεν καὶ αὐθιγὰ τὴν πεποιθῆσιν, ὅτι τὸ ἡμέτερον Ἐφετερίον, συμπληρωθὲν ἤδη δι' ἐπιμελῶν καὶ εὐσυνειδήτων δικαστῶν, θέλει ἀνταποκριθῆ ἐν πληρότητι εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας γενόμενον ἐνήμερον καὶ ἀπονέμου τὸ δικαίον ἔτοιμῶς καὶ ὀρθῶς εἰς τοῦς εἰς αὐτὸ προσφεύγοντας.

— Ἡ γαλλικὴ πυρασφαλιστικὴ ἐταιρία ἡ «Ένωσις» (L' Union) συνέστησε πρακτοερίον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει. Ἡ Ἐταιρία αὕτη, ἰδρυθεῖσα τῷ 1828 ἐν Παρισίοις καὶ ἔχουσα ἤδη κεφάλαια ὑπὲρ τὰ 80 ἑκατομύρια φράγκων, εἶναι καθὰ πληροφορούμεθα ἐκ τῶν πρώτων ἐν Γαλλίᾳ, ἀπολαύει δὲ μεγίστης ὑπολήψεως καὶ ἐν Ἀθήναις, εἰθα καλεῖται μόλις πρὸ ἐνὸς ἔτους ἤρχισεν τὰς ἐργασίας τῆς, ἀξάνει ὀκταμῆρας ἢ πελατεῖα τῆς, εἰς ἣν ταταλέγονται ὄλαι σχεδὸν αἱ Τράπεζαι καὶ τὰ κυριώτερα φιλανθρωπικὰ Καταστήματα. Καλλίστης ὑποδοχῆς ἔτυχεν καὶ ἐν Σύρῳ.

Μετὰ πεποιθήσεως λοιπὸν συνιστώμεν αὐτὴν εἰς τοῦς ἔχοντας ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ν' ἀσφαλίῃσιν οἰκίας, ἐμπορεύματα, ἀποθήκας ἔπιπλα κλπ.

Τὰ συμβόλαια αὐτῆς εἶναι δεκτὰ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς καὶ τῶν ἄλλων ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν, διὰ πᾶσαν δὲ περαιτέρω πληροφορίαν ἀποσταθήτωσαν οἱ βουλόμενοι τῷ ἐπιταθῆνα πράκτορι κ. Κυρ. Τσερώνη.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐκηδεύθη ἐν ταῦθα ἡ δεσποῖνα Αἰκατερίνη Πετραλιά σεβαστὴ μήτηρ τῶν παρ' ἡμῖν ἀξιότιμων κ. κ. Ἐπαμεινώνδα καὶ Νικολάου Πετραλιά διανύσασα μακροὺν χριστιανικὸν βίον καὶ ἐνασχέσασα ἐν τῇ ζωῇ ὄλας τὰς οἰκογενειακὰς ἀρετὰς μετὰ τῆς ἀφωσώσεως ἐκείνης ἧτις διέκρινε τὰς γυναῖκας τῆς παρελθούσης γενεᾶς. Ἐτελεύτησεν ἐν μέσῳ τῆς στοργῆς τῶν τέκνων τῆς καὶ ἐκηδεύθη πολλοῦ πλήθους παρακολουθούστος τὴν κηδείαν τῆς, τιμῶντος τὴν μνήμην αὐτῆς καὶ τοῦς υἱοῦς τῆς.

— Πολλὰ διαδίδονται ἐνταῦθα καὶ πιστεύονται περὶ ὑπαρχουσῶν ἀνωμαλιῶν καὶ πραγματωπονηθειῶν καταχρήσεων παρὰ τῷ ἐνταῦθα δημοσίῳ ταμείῳ εἰς προγενεστέρην ἐποχὴν. Ὁ ταμίας κ. Ἐλευθερίου πολλὰς μέχρι τοῦδε ἀνεκαλύψεν καταχρήσεις εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ἐπιπρακτορῶν, τινὰς δὲ τούτων καταδιώκει ἐπὶ ταῦταις. Ἀλλὰ καὶ περὶ ἐλαττωματικῆς διαχειρίσεως τινῶν ἐκ τῶν προϋπηρετασάντων ταμίων ἐνταῦθα πολλὰ λέγονται, γενικῆ δὲ σχεδὸν ὑπάρχει παρ' ἡμῖν γνώμη, ὅτι αὐστηρὰ ἐξέλεγεζι τῆς διαχειρίσεως ὀλίγον ἀπ' ἡμῶν ἀφροσύτων χρόνων, ἠθέλεν ἀποκαλύψει πολλὰ ἔκτροπα καὶ παράνομα. Ἡ ἐξέλεγεζι αὕτη ἐπιβάλλεται καὶ χάριν τῶν ὑπονοιών τῆς κοινῆς συνειδήσεως καὶ χάριν τοῦ δημοσίου συμφέροντος, καὶ χάριν αὐτῶν τῶν προϋπηρετησάντων ταμίων. Ἐπιτιμῶμεν ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν θέλει παραλῆπει τὸ καθήκον αὐτῆς τοῦτο.

— Συνιστώμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν εὐμένειαν τοῦ ἐνταῦθα κοινοῦ τὸν κάλλιστον τεχνίτην Στ. Φραγκόπουλον ὁστις εἰσήγαγεν ἐνταῦθα πρώτον νέον εἶδος βιομηχανίας καὶ καλλιεργεῖ αὐτὸ μετ' ἐπιμελείας καὶ ἐπιτυχῶς. Ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ αὐτοῦ κειμένῳ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Βουρλουμη καὶ ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Γρῆν, κατασκευάζονται ἐξ εὐτελοῦς ὑλικοῦ, ἐντοπίων ξυλῶν καὶ βεργῶν κομψότατα κοσμήματα αἰθουσῶν καὶ ἐξοχικῶν οἰκιῶν, κήπων κ. τ. λ. αἰὼν τράπεζαι, ἀνάκληντρα, κλωβοὶ, ἀνοδοῦκα κ.τ.λ. πάντα δὲ ταῦτα μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας καὶ κομψότητος κατασκευαζόμενα προσφέρονται εἰς τιμὰς εὐθυνας.

— Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Δημοτικοῦ ἡμῶν

Συμβουλίου της παραπομπής: Τρίτης τὸ Σάμα τοῦτο προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐνὸς μέλους τῆς ἐνταῦθα λιμενικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παραιτηθέντος κ. Νικολ. Θωμοπούλου, ὡς τοιοῦτο δὲ ἐξελέξατο τὸν κ. Ἰωάν. Μακρυγιάννην. Τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην λαβόντα χώραν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Συμβουλίῳ δὲν ἀναγράφωμεν, διότι δὲν νομιζόμεν ὅτι πρέπει νὰ ἐξεγείρωμεν τὴν θυμηδίαν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν ἐν ἡμέραις νηστείων καὶ κατηχησῆς.

— Πρῶτος ἐκδηλώσας μετὰ τὴν ἔλθωσιν τοῦ προηγουμένου φύλλου ἡμῶν τὴν συμπάθειαν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν δεινοπαθόντων ἐκ τῆς εὐλογίας συμπολιτῶν μας ὑπήρξεν ὁ ἀξιότιμος κ. Σωτήριος Χαραλάμπης ὅστις καὶ πρὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπέστειλεν ἡμῖν δρ. 50 ἵνα διατεθῶσιν ὑπὲρ τῶν εὐλογούντων, συνοδευόμενος δι' ἐπιστολῆς μεστῆς εὐγενῶν καὶ φιλανθρωπῶν αἰσθημάτων. Τὰς δραχ. ταύτας διεβιβάσαμεν τῇ οἰκείᾳ Ἐπιτροπῇ. Δεύτερος ἐκ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων ἐμπορούμενος ἀπέστειλεν ἡμῖν δρ. 30 πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ὁ κ. Ἦρ. Τζούκοις δι' εὐθυμίας τοῦ ἀειρόρωτος, αἵτινες διετέθησαν ἐν γνώσει τοῦ ἀποστειλάντος εἰς δύο οικογενείας κατὰ τρυχομένους ὑπὸ τῆς νόσου.

— Ὁ κ. Γεώργ. Κυπριώσης δέχεται ἐπισκέψεις ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματός του εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ κ. Δημ. Σκλητοῦ.

— Ὁ κ. Γεώργ. Ἀλεξάνδρου Δουζίνας δὲν δέχεται ἐπισκέψεις, εἰσεκα πένθους. Ἐπίσης δὲν ἐρωτᾶται ἐνεκα πένθους καὶ ὁ κ. Γεώργιος Κοζάκος, ὡς καὶ ὁ δικηγόρος κ. Γεώργιος Κανελλόπουλος.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Σπουδαιοτάτου συγγράμματος τὴν ἐκδόσιν ἀνέλαβεν ὁ ἐν Ἀθήναις ἐκδότης Σ. Κ. Βλαστός, οὔτινος τὸν πρῶτον τόμον ἔχομεν ἤδη εἰς χεῖρας μετ' ἐπιμελείας καὶ φιλοκαλίας ἐκτετυπωμένον: τὴν ἑνικὴν ἱστορίαν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς, τοῦ μακαρίτου Ἀναστασίου Πολυζωῆτου, ἐπιθεωρηθεῖσαν καὶ συμπληρωθεῖσαν ὑπὸ Γεωργίου Π. Κρέμου, καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας, εἰς τὸ μόνον τέσσαρας. Τὸ ὅλον σύγγραμμα θέλει ὑπερῆται 150 τυπογραφικά φύλλα, ἦτοι σελίδα 2.500 πυκνῆς ὄψεως σχήματος μεγάλου ὄψεως, τιμᾶται δὲ ὀλίγηρον δραχ. 24 καὶ τοὺς πληρώνοντας κατὰ τόμον καὶ δραχ. 13 διὰ τοὺς προπληρώνοντας τὸ ὅλον σύγγραμμα ἅμα ἢ παραλαβὴ τοῦ πρώτου τόμου. Οἱ θέλοντες ἐντεῖθεν ν' ἀποκτήσωσι τὸ σύγγραμμα ὑπὸ τοῦς νῦν ὄρους ἀπευθυνθήτωσαν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ φορολογουμένου, πρὸ οὗ καὶ λαμβάνουσι τὸν ὑποδότην ἡδὴ ἀ. τόμον. Τὸ ἔργον τοῦ τοιοῦ μακαρίτου Α. Πολυζωῆτου εἰς ὃ ὁ πολυμαθὴς καὶ αὐτοβλαβῆς ἀνὴρ κατέτριψεν ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον, τὴν ἡρώτικὴν ἱστορίαν ἢ ἐκδηλωμένην εἰς τὴν γλώσσαν ἡμῶν καὶ ἀποδόλουσα εἰς ἀσκήσεις τῶν λογίων καὶ ἐγγραμμάτων ταύτων τοῦ λαοῦ, σύγγραμμα δ' ὅσον ἐνεσι τέλειον ἱστορικὸν καὶ πολιτικόν, τοῦ πολεμικοῦ καὶ ἠθικοῦ, τοῦ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν βίου τῶν ἐθνῶν, ἐν γλώσσῃ καθαρᾷ καὶ γλαφυρᾷ. Ἡ κρίσις ἐπὶ παρομοίᾳ ἔργου διατρέχει τὰ βραβεία μίσησιν ἐπαρχικῆς ἐφημερίδος, οὗχ' ἔτι δὲ ἴσως νὰ εἴπωμεν περὶ αὐτοῦ ἀδυστάτως ὅτι εἶναι ἔργον κλασικόν, πληροῦν μέγα κενὸν ἐν τῇ νεωτέρῃ ἑλληνικῇ βιβλιοθηκῇ καὶ περιποιῶν τὴν κοινὴν εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν ἀναλαβόντα τὴν καλλιτέτην καὶ ἀπανηρὴν ἐκδοσὴν αὐτοῦ γνωστῶν τῶν Ἀθηνῶν ἐκδότην Σ. Κ. Βλαστόν.

— Ἐπερὶ τῆς βασιλικῆς προνομίας τῆς χάριτος. Μελέτη ὑπὸ Τιμολέοντος Β. Ἡλιοπούλου, δικηγόρου. Βίς μικρὸν τεύχος ἐκ σελ. 46 ἐξέδοτο τὴν ἀνω μελέτην δ' ἐυμαθῆς δικηγόρος κ. Τιμολ. Ἡλιόπουλος, ἐν ἣ δὲ μετὰ πολλῆς γνώσεως καὶ ἐμβριθείας διεξεργεῖται τὸ θέμα τοῦτο καὶ κατα-

λίγει εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι πρέπει ν' ἀνατεθῇ ἢ προεξεργασθῇ τῆς χάριτος διὰ νόμου εἰς τὸ ἀνώτατον δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου, μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ὁποίου ν' ἀποφαινῆται ὁ Βασιλεὺς, ὅπως οὕτω καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀκριβὴς ὅσον ἐνεσι ἐκτίμησις τῶν στοιχείων τῶν καθιστούντων ἐκαστὴ ἀναγκαίαν τὴν ἀπονομὴν τῆς χάριτος.

— Ἄλογος ἐπιμνημόσυτος ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν καὶ συνδρομητῶν τοῦ ἐνταῦθα Νοσοκομείου, ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἡμετέρῳ Ναφ τοῦ Ἐδαγ. γελισμοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν καὶ Ἡλείας κ. Δαμ. α. σ. κ. η. ο. υ.

— Ἄλογος ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἐδαγ. γελισμοῦ ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἡμετέρῳ Ναφ τοῦ Ἐδαγ. γελισμοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν καὶ Ἡλείας κ. Δαμ. α. σ. κ. η. ο. υ.

ἹΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ.

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ 1821.

Ἦ π ο

ΣΤΕΦΑΝΟΥ Ν. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ.

— (—

Τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν φέρει περισπούδαστον τῆς καθ' ἡμᾶς φιλολογικῆς ἔργον, τὸ ὁποῖον προῆλθε διὰ τοῦ τύπου εἰς φῶς κατὰ τὸ ἔτος τοιοῦτο ὑπὸ νεκροῦ Πατρώου περὶ τῆς ἐκτουτο πατριδος συγγράμματος τοῦ διδάκτορος τὰ νομικὰ καὶ δικηγόρου κ. Στεφάνου Θωμοπούλου. Τὸ ἔργον τοῦτο, προῖον μακρῶς, ἐνδελεχοῦς καὶ πολυμόχθου ἐνασχολήσεως ἐπιπέται ἐπ' ἐκτουτο τὴν προσοχὴν, τὴν μελέτην, καὶ τὴν ἀνάλυσιν τοῦ ἐν τοῖς κυριωτέροις διότι ὄντως δὲν εἶναι ἀγάχνοσμα ἐκ τῶν εἰς τὸ παραχρῆμα ἀκούσιν, ἀλλὰ δᾷ καὶ ἀριᾷ δνεις μίτος, δι' οὗ αἰ παροῦσαι καὶ ἐπιγινόμεναι γενεαὶ βλέπουσι καὶ ἐδαχοῦνται εἰς τὰ ἀπὸ παλαιότατων χρόνων ζοφώδη ἀδύτα, καὶ συνεχίζουσιν, οὕτως εἰπεῖν, τὸν βίον αὐτῶν κατὰ πάσας αὐτοῦ τὰς ἐκράσεις πρὸς τοὺς ἀρχαίους καὶ παλαίτους συμπολίτας καὶ συμπατριώτας, τοὺς βιώσαντας καὶ δράσαντας ἀπὸ τῆς πρώτης οἰκίσεως τῆς πατρίδος, συναντῶμενοι οἱ ζῶντες πρὸς τοὺς ἀπελθόντας, καὶ ἀποτελοῦντες οὕτω σείραν συνεχῆ καὶ ἀλληλέθεντον ζωῆς καὶ δράσεως ἐπὶ τοῦ πατριδοῦ ἐδάφους.

Τὸ ἐν λόγῳ σύγγραμμα ἐκτὸς τοῦ προλόγου καὶ βρηχέων τινῶν περὶ Ἀρχαῆς ἐν γένει διήρηται εἰς πέντε ἐκτενῆ μέρη, δι' ὧν ἀποτελοῦνται ἐν ὅλῳ σελίδες 429 καὶ κεφάλαια 25. Τὸ πρῶτον μέρος ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς τοπογραφικῆς τῆς πόλεως, ἐκτενεῖται μέχρι τῆς ἀρχαιολογικῆς αὐτῆς δι' ἐξ κεφαλαίων. Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τῶν κεφαλαίων ταύτων ὀρίζεται ἐπακριβῶς καὶ πληρέστατα ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῶν Πατρῶν, τὰ περιφέροντα τὴν πεδιάδα αὐτῆς ὅρη μὲ τὰ ἀρχαῖα καὶ νεώτερα ὀνόματά των, τὰ δᾷση των καὶ ὅ,τι λόγου ἔχον περὶ αὐτῶν, οἱ λόφοι, αἱ πεδιάδες, αἱ ἀκραι ἢ ἀκρωτήρια, οἱ λιμένες καὶ ἔρροι καὶ οἱ κόλποι. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ κεφαλαίῳ ἐξετάζεται τὸ ἔδαφος γεωλογικῶς, ὅπου ὁ λόγος καὶ περὶ σεισμῶν, τὰ διακρίνοντα καὶ ποικίλλοντα τὴν πεδιάδα ὑδάτα, ὅπου ὁ λόγος καὶ περὶ ὑδρεύσεως, τὸ πάλαι, οἷον φρεῶν καὶ κρηνῶν, περὶ ποταμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτῶν χαρτέων μυθευμάτων καὶ ἄλλων ἐπαγωγῶν παραδόσεων καὶ περὶ στασίμων ὑδάτων ἢ τελεμάτων. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ ἐκτίθενται τὰ περὶ τοῦ κλίματος τῆς πατρίδος, χῶρος καὶ τῶν προϊόντων αὐτῆς, τὰ περὶ ἀνέμων, βροχῶν καὶ ἐνδημιῶν καὶ ἐπιδημιῶν νόσων. Ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ κεφαλαίῳ γνωρίζονται ἡμῖν τὰ περὶ τῶν πρώτων οἰκιστῶν καὶ τοῦ πρώτου ὀνόματος τῆς πόλεως, ὡς καὶ περὶ τῶν συνεχόμενων αὐτῇ πολισμάτων, τῆς τοποθεσίας αὐτῶν καὶ περὶ τῶν ἰώνων. Ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ κεφαλαίῳ φέρεται ἡ μετανομή εἰς Πάτρας τῆς πόλεως Ἀρχαίας, καὶ γνωρίζονται ἡμῖν αἱ πόλιναι Ἀρσεία, Μεσαίτις, Βα-

λίνη, Ἀργυρά καὶ Ἀρβία. Ἐν δὲ τῷ ἕκτῳ, τῷ καὶ τελευταίῳ τοῦ πρώτου μέρους ἀρχαιολογικῷ ὁ συγγραφεὺς λίαν εὐστόχως περὶ τῶν ναῶν, μνημείων καὶ ἀγαλμάτων τῆς πόλεως Πατρῶν, ἐπιτυχάνων κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν ἐν τοῖς πλείστοις καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν ὡς ἐγγίστα ὄρισμὸν τῶν θέσεων, ἐνθα ἴσταντο τὰ διάφορα ἰδρύματα, οἷον ναοί, μνημεῖα, ἀγάλματα, ἀγορὰ, θέατρον, κῆποι, ἄλση, ὠδῆς, λουτήρες κλπ. κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἰδρύματα καλλιτεχνικὰ καὶ ὑψηρικὰ τοῦ βίου. Μετὰ πολλῆς δὲ τῆς ἐπιμελείας καὶ ἐν δαφιλαίᾳ ἀξιοθαυμάστῳ ἀναγράφει τὰ νομίσματα, καθήκοντα μέχρι τῶν χρόνων τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ αυτοκράτορος Γορδιανοῦ τοῦ εὐσεβοῦς.

Γινώσκοντες τὰς δυσχερείας τοῦ μέρους τούτου, τοῦ πρώτου, τὸ ὅποιον ἐκ τῆς ὅλης πραγματείας εἶναι τὸ τὰ μάλιστα προβαλλόμενον με σύγχυσιν καὶ ἀσάφειαν οὐχὶ μικρὰν καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχαίων χρόνων, συγχαιρομεν ἀπὸ καρδίας τῷ συγγραφεῖ ἐπὶ τῇ εὐτυχῇ διαλεύσει τοῦ ἀπὸ τοῦ τεράγιου τούτου, καὶ ὀμολογοῦμεν τὸν θαυμασμὸν ἡμῶν ὅτι κατορθοί, τοιοῦτο διανῶν ἔδαφος, οὐ μόνον πολλὰ καὶ διαλευκάνη ἐπιτυχῶς, ἀλλὰ καὶ διὰ γλώσσης γλαφυρῆς καὶ ἐπαγωγῆς νὰ ἐγκατασπερῆ κατὰ τὴν δίκασιν του ἀθη εὐοσμα καὶ ἡδύπεσα ἐν σῶφροσι καὶ εὐχαρίτοις παρεκβάσεις, ἐκδηλούσας φιλοπατριὰν ἀκραφονῆ, ὀρθὰς ἰδέας κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς, καὶ αἰσθησιν θαθεῖαν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ. (ἀκολουθεῖ).

Ἐταιρία τῶν Σιδηροδρόμων Πειραιῶς-Ἀθηνῶν-Πελοποννήσου.

Ἀπὸ τῆς προχθῆς Τετάρτης 20 τρέχοντος, τὸ δρομολόγιον τῶν ἀμαξοστοιχιῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθεῖ.

ΑΝΟΔΟΣ.			
Ἀναχωρ. ἐκ Πειραιῶς	5.30 π. μ.	10.15 π. μ.	
» ἐξ Ἀθηνῶν	6.— »	10.50 »	
Ἀφίξεις εἰς Κόρινθον	8.55 »	2.25 μ. μ.	
» » Αἴγιον	12.07 μ.	6.40 »	
» » Πάτρας	1.30 »	8.30 »	

ΚΑΘΟΔΟΣ.			
Ἀναχωρ. ἐκ Πατρῶν	6.30 π. μ.	12.10 μ.	
» ἐξ Αἰγίου	8.— »	2.— μ. μ.	
» ἐκ Κορίνθου	11.20 »	6.— »	
Ἀφίξεις εἰς Ἀθήνας	2.25 μ. μ.	9.25 μ. μ.	
» » Πειραιᾶ	2.55 »	9.50 »	

Γραμμὴ Κορίνθου-Ναυπλίου.

Κόρινθος ἀναχωρήσεις	2.45 μ. μ.
Ἄργος ἀφίξεις	5.05 μ. μ.
Μύλου (Ναυπλίου) ἀφίξεις	5.40 »
Ναύπιον »	5.55 »
Ναύπιον ἀναχωρήσεις	8.— π. μ.
Μύλου (Ναυπλίου) »	7.45 »
Ἄργος »	8.32 »
Κόρινθος ἀφίξεις	10.50 »

Σημείωσις. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ἀμαξοστοιχία ἐμπορικὴ καὶ δι' ἐπιδοτῆς ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς διὰ Κόρινθον-Ναύπιον ἐκαστὴν Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ὥραν 1 μ. μ. Ἐκ Ναυπλίου δὲ διὰ Κόρινθον-Πειραιᾶ ἐκαστὴν Τρίτην Πέμπτην καὶ Σάββατον, ὥραν 10.30 π. μ. Ἐπίσης τοπικαὶ ἀμαξοστοιχίαι λειτουργοῦσι καθ' ἐκαστὴν μεταξὺ Κορίνθου-Ἀκράτας, Πατρῶν-Ἀκράτας, Ναυπλίου-Ἄργους, Μύλων καὶ ἀντιστρόφως, σταθεμῶσαι εἰς πάντας τοὺς διαμέσου σταθμοὺς καὶ στάσεις συμφώνως τῷ δρομολογίῳ. (Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς διεύθυνσεως).

Ἀποστράτος ἐνωματάρχης παραιτηθεὶς τῆς ὑψηραίας τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοκομείου ὀνόματι Ἀθανάσιος Μπρακατσέλος ζῆτεῖ θέσιν παρά τινε καταστήματι ἀπὸ τῆς 1 προσεχοῦς Μαΐου. Πληροφορεῖ εἰς τὸν ἴδιον.